

[Voigt]

Melchior har ret så langt, at det lovforslag, der ligger her i sin nuværende form efter afstemningen, har hr. Arne Melchior hele tiden sagt at CD kan støtte. Men problemet opstod, som hr. Arne Melchior tidligere har sagt, da vi diskuterede det spørgsmål, som har været behandlet som et identitetsproblem, og hr. Arne Melchior har jo selv udtrykt på et af møderne, at vi eventuelt kunne stille det som et ændringsforslag, et underændringsforslag. Men det viste sig så, at da ændringsforslaget virkelig blev stillet, fik hr. Arne Melchior kolde fødder. Vi ved jo alle sammen godt, at centrum-demokraterne selvfølgelig ikke ville have stemt for dette forslag, hvis ændringsforslaget var blevet vedtaget, for så kunne de radikale jo ikke med nogen gyldig grund undslå sig for at stemme for forslaget, eftersom det var det radikale forslag, og så havde det lige pludselig været CD, der skulle afgøre, om vi fik et folketingsvalg.

Men hr. Arne Melchior kan komme herop og give tusind undskyldninger, jeg gider simpelt hen ikke diskutere med hr. Arne Melchior, for han er verdensmester i at komme med søforklaringer og undskyldninger, og han ryger til Jyllands-Posten, til TV og til radio, og han siger ét i øst, og han mener noget andet i vest. Sådan har CD været alle dage, og så er det næsten lige meget, hvilke spørgsmål vi tager op.

Så vil jeg godt lige sige til hr. Arne Melchior afslutningsvis, at jeg sagde udtrykkeligt, at det var ikke mig, der grinte ad hr. Arne Melchior, det var min gruppe, der grinte, når jeg kom tilbage og refererede, hvad hr. Arne Melchior havde sagt, og det synes jeg søreme den gjorde klogt i.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Nu kan man jo have sine tvivl om, hvorvidt hr. Voigt er i stand til dækkende at referere, hvad nogen har sagt. Han har i hvert fald her lige sagt, at han ikke gider diskutere med mig, og så fortsætter han med det. Jeg har været ude for den oplevelse nu for anden gang fra et medlem af fremskridtspartiets gruppe, at der er refereret fra samtaler i lukket kreds. Dette medfører for mit vedkommende, at lige så lidt som jeg har talt til eller med vedkommende herre fra fremskridtspar-

tiets gruppe, der refererede sidst, så er enhver samtalemulighed mellem hr. Voigt og mig hermed naturligvis bortfaldet.

Jeg skal dertil blot til salens orientering oplyse, at det referat, hr. Voigt gav af, hvem der kom med ideen om ændrings- eller underændringsforslag, er løgn, og desuden skal jeg meddele, at hr. Voigt gang på gang, så sent som i sidste uge, har inviteret mig til møder om denne sag, hvad han vel formodentlig ikke ville have gjort, hvis han havde grund til at tvivle på, at det var værd at holde møder med mig. Ergo dementerer hr. Voigt sig selv.

Og jeg skal så videre til offentlighedens kundskab blot bringe dette, at uanset hvordan det var gået ændringsforslag nr. 2 i dagens afstemning, havde CD, således som vi skriftligt og mundtligt og officielt har meddelt det ustandselig, stemt for dette lovforslag ved tredje behandling.

Formanden:

Jeg gør for en ordens skyld opmærksom på, at ordet »løgn« jo uden for huset kun kan bruges, hvis man er parat til at imødesee visse konsekvenser, og så gør jeg opmærksom på, at dette ikke er en forhandling om eksklusivsamtaler, men om eksklusivaftaler. (*Munterhed*). Jeg foreslår, at vi forholdsvis snart går tilbage til det, sagen drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Jeg forstod på hr. Arne Melchior, at han hentydede til et lille skisma, som hr. Arne Melchior og jeg har, og til beroligelse for hr. Voigt skal jeg sige, at aldrig har jeg haft det så skønt i folketinget som siden den dag, da hr. Arne Melchior holdt op med at hilse på mig.

Formanden:

Ja, debattens niveau er jo så højt, at alle kan nå det. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Jeg håber da, at hr. Arne Melchior stadig væk vil hilse på mig, og jeg skal nok hilse igen, hvor svært det så end kan være. Men når hr. Arne Melchior kommer herop og på-